



בתי משפט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת

ע"א 1449-05-18

1

המערערים

1. אכסניית אביב א.ל.ב. בע"מ

2. גד ברנס

ע"י ב"כ עו"ד עמית וולף

נגד

המשיבות

1. אילת אנימלס

ע"י ב"כ עו"ד יעל תותחני

2. ביאנקה רוזנטל

2

פסק דין

3

4 1. ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום באילת, בת.א 54265-11-15, שניתן ביום 18.3.18,

5 ע"י כב' השופט ליאור ברינגר, אשר דחה את תביעת המערערים לפיצוי בשל לשון הרע וחייב

6 אותם בתשלום הוצאות לטובת המשיבות.

7

8

התשתית העובדתית:

9 2. המערערים הגישו תביעת לשון הרע, בשל פוסט בפייסבוק שפרסמה המשיבה 1 שזה לשונו:

10 "כלבה מבוגרת נטושה ישנה בחניה של מוטל אביב באילת ב-28/10/2015, בשעה 6:30

11 בבוקר עדה רואה את בעל המוטל מתחיל לשפוך עליה חומצה ולגרום לה לכוויות קשות בבטן.

12 הכלבה נלקחה לטיפול וטרינר צורחת מכאבים ונמצאת אצל אומנה בשיקום. הכלבה סובלת

13 מחרדות קשות וגם מכאבים. הוגשה תלונה במשטרה 474733/2015 אנחנו מלאי תקוה

14 שהמשטרה תטפל במקרה ותביא כתב אישום נגד המתעלל". לפוסט צורפה תמונה של

15 הכלבה (מוצג 2 למוצגי המערערים).

16 בהמשך פרסמה המשיבה 1 פוסט נוסף, בו השמיטה את שם המוטל, כדלקמן:

17 "כלבה מבוגרת נטושה שוכבת בחניון של מוטל באילת ושופכים עליה חומצה לכאורה כל

18 הבטן שלה עם כוויות. הכלבה נילקחה לוטרינר פרטי וקיבלה טיפול לכוויות וכרגע ממשיכה



בתי משפט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"א 1449-05-18

בפני כב' השופטת שרה דברת

- 1 לקבל טיפול. הוגשה תלונה במשטרת אילת 474733/15. אנחנו מבקשים מכם לדרוש
2 מהמשטרה לטפל במקרה זה בדחיפות כדי שלא יסגרו את התיק מחוסר עניין ציבור.
3 אנחנו לא מעלים פוסט כדי לגרום עוול לאף אחד... רוצים לעזור לכלבה ולגרום עונש
4 למתעלל". לפוסט צורפה שוב אותה תמונה של הכלבה. המידע, נשוא הפוסט, נמסר למשיבה
5 1, ע"י המשיבה 2, המתגוררת בסמוך לאכסניה.
- 6
7 3. המערערת היא זו שהפעילה את האכסניה באילת והמערער 2 הוא בעל מניות בה ומנהלה.
8 המשיבה 1 היא עמותה הפועלת באילת לרווחת בעלי החיים, מצילה ומטפלת בבעלי חיים
9 נטושים ופגיעים.
- 10
11 4. ביהמ"ש דחה התביעה וקבע, כי תוכן הפוסט שפורסם נמסר למשיבה 1 ע"י המשיבה 2,
12 שהיתה עדה לעובדות שבפרסום. בית המשפט התרשם מאמינותה של המשיבה 2, שניכר עליה
13 שהיא אוהבת בעלי חיים ועוזרת להם ככל יכולתה ולכן דחה התזה של המערער, שהיא זו
14 שגרמה הנזק לכלבה, וקבע, כי גירסתה של המשיבה 2 הגיונית, כיון שהכלבה נהגה לשהות
15 דרך קבע בחניית המערערים והדבר הפריע למערער 2. עוד קבע בית המשפט, כי ממכתבו של
16 הוטרינר זבירין, אליו הובאה הכלבה עולה, כי מדובר בכוויה כתוצאה מחשיפה לחומר כימי,
17 דבר התומך בגרסתה של המשיבה 2.
- 18 בית המשפט קבע, כי המערער 2 שם יתנו על סרטי האבטחה, על מנת להצביע שהמשיבה 2
19 אינה מדייקת בדבריה אלא שהסרטון עליו מצביעים המערערים מתחיל בשעה 06:56, כאשר
20 הארוע התרחש לדברי המשיבה 2 בשעה 06:20 לערך, בעוד הסרטונים שהוצגו למשטרה
21 מתחילים בשעה 06:39. משמע, המערער 2 לא הציג את סרטי האבטחה המתייחסים לשעה
22 הרלוונטית, אף כי המומחה שהתקין המצלמות, העיד כי הוריד סרטי אבטחה לפני השעה
23 06:39. מכאן הסיק בית המשפט שהמערער לא הציג את הסרטונים המתייחסים לשעה
24 הנטענת ע"י המשיבה 2, דהיינו 06:00.
- 25 בהיות ביהמ"ש ער לסתירות בעדותה של המשיבה 2, לשעת הארוע, קובע הוא, כי לאור
26 מהימנותה של המשיבה 2 בעיניו, יתכן ובאמרותיה במשטרה התייחסה לשעות שונות מכיון
27 שאינה זוכרת בדיוק, אך מאחר והמשיבה 2 יוצאת כל יום לטיול עם הכלבים בשעה 06:00



בתי משפט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"א 1449-05-18

בפני כב' השופטת שרה דברת

1 וחוזרת כעבור 20 דקות, פעולה שחוזרת על עצמה באופן שיגרתי, ניתן להבין ביטחונה שזו
2 השעה בה יצאה גם ביום הארוע. לאור אמינותה של המשיבה 2, קיבל בית המשפט הגנת
3 המשיבות לאמת בפרסום וקבע, כי למשיבה 1 עומדת הגנת "תום הלב" שבסעיף 15(2) מכיוון
4 שמדובר בעמותה שמטרתה להגן על בעלי חיים, ומשעה שנודע לה על הפגיעה בכלבה, חלה
5 עליה חובה מוסרית וחברתית לדווח.

תמצית טענות הצדדים:

5. בבסיס הערעור תוקפים המערערים קביעות עובדתיות של ביהמ"ש, אשר הביאו לשגגה
6 בהסקת המסקנות ומלינים, כי בית המשפט פסח על שלב בחינת היות הפרסומים פרסומי
7 לשון הרע ולא נתן משקל לעובדה, כי תיק המשטרה נסגר בשל חוסר אשמה.
8 בנוסף טוענים הם, כי מסקנתו של בית המשפט לפיה נשפכה חומצה על הכלבה הינה שגויה
9 ביסודה באשר התבססה על מכתבו של הוטרנר ד"ר זבירין, שאינו בגדר חו"ד מומחה, אשר
10 לא נחקר ולא זומן לעדות, ולכן לא היה מקום להסתמך על מכתב זה. מה גם שמדובר בכלבת
11 רחוב, שגם אם היה מוכח שנשפכה עליה חומצה, יכול היה הדבר לקרות בכל מקום.
12 מנגד טוענים המערערים, כי תעודת עובד הציבור של ד"ר אברמוביץ וטרנר העיר אילת, לא
13 נסתרה כלל על ידי המשיבות, ולמרות זאת לא קיבלה את המשקל הראוי בפסה"ד.

6. טענה נוספת היא, כי שגה בית משפט עת קבע שהמערער 2 שפך חומצה על הכלבה, מבלי
17 לצפות במלוא הסרטונים שהוגשו במסגרת ההליך החל מהשעה 55: 6 וכן החל מהשעה 02: 6.
18 המשיבה 2 לא ראתה את מערער 2 שופך נוזל על הכלבה, ולאור העובדה שמדובר בכלבת רחוב,
19 יכולה הייתה להיחשף לחומצה מכל אדם ובכל מקום. בסרטונים אף ניתן להיווכח כי משיבה
20 2 לא דייקה לגבי המועד שלטענתה טיילה עם הכלבים וראתה את המערער 2 שופך חומצה.
21 בית המשפט התעלם מרצון המשיבה 2 לפגוע במערערים כשפסק שלזכותה עומדת הגנת "תום
22 הלב" וכאשר קבע כי המערער 2 לא הציג בפני המשטרה את מלוא הסרטונים.
23 קביעת ביהמ"ש, כי לא נמסר סרטון הקודם לשעה 58: 6 שגויה שכן הוצג ונמסר סרטון
24 מהשעה 02: 06 וצפיה בסרטונים מלמדת, כי עדותה של המשיבה 2 לגבי שעת הארוע, אינה



בתי משפט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"א 18-05-1449

בפני כב' השופטת שרה דברת

- 1 תואמת את המציאות בשטח וקביעת ביהמ"ש, כי המערער לא הציג בפני המשטרה את
2 הסרטונים הרלוונטיים, לוקה בחסר.
- 3 בנוסף טוענים המערערים, כי שגה בית המשפט בהסתמך על אמינותה של הנציגה מטעם
4 המשיבה 1, ולא נתן משקל לעובדה, שביצעה הפרסום, מבלי שערכה בירור עובדתי קודם לכן.
- 5
6 7. מנגד, המשיבה 1 טוענת, כי הערעור נסוב בעיקר על קביעות עובדתיות ומסקנות בנוגע
7 למהימנות עדים וככלל, ערכאת הערעור לא תתערב בקביעת ממצאים עובדתיות שנקבעו על
8 ידי הערכאה הדיונית. לגופו של עניין טוענת, כי מדובר בפרסום אחד ויחיד שכלל פרטים
9 מזהים אך נערך לאחר זמן קצר ופורסם ללא פרטים מזהים והתלונה במשטרה אינה פרסום
10 לשון הרע ובבסיסה חייבת לכלול פרטים מזהים של האדם. בנוסף טוענת, כי בדקה את
11 טענותיה של המשיבה 2 טרם פרסמה בדף הפייסבוק והמערער הסתיר ממשטרת ישראל את
12 קטע תיעוד הווידאו הרלוונטי במכוון.
- 13
14 8. המשיבה 2 חוזרת על טענותיה, וטוענת כי דיברה אמת לאורך כל הדרך וכי לא יודעת מדוע
15 בחקירה במשטרה כתוב שעות שונות לגבי שעת הארוע ושאוּלי מדובר בטעות של שוטר. עוד
16 מוסיפה, כי טענותיה של המשיבה 1 בדבר דאגתה לכלבה הינן שקריות ולדבריה: **"החלק
17 היחידי של "אילת אנימלס" שהוא אמת היה פוסט בפייסבוק. הדבר היחיד שמעניין אותם
18 זה גיוס תרומות כספיות ולא גורלן האכזרי של החיות באילת"**.
- 19
20 **דיון**
- 21 9. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים בפני ובפני בית המשפט קמא ובראיות שהונחו לפתחו של בית
22 המשפט, נחה דעתי, כי דין הערעור להתקבל.
- 23 אכן, ככלל ערכאת הערעור לא תתערב בקביעת ממצאים עובדתיים, אלא במקרים חריגים
24 ואכן זה המקרה החריג בו נקבעו עובדות וממצאים בניגוד למוצגים שעמדו בפני ביהמ"ש.
- 25
26 10. מסקנת בית המשפט מבוססת על הקביעה, כי המשיבה 2 דוברת אמת וכי התייחסותה לשעות
27 שונות בהן יצאה לטיול עם כלביה, נובעת מהעובדה, כי לא זכרה שעות מדויקות.





בתי משפט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"א 1449-05-18

בפני כב' השופטת שרה דברת

11. בית משפט קמא קבע, כי המערער 1 אינו דובר אמת בכך שבחר להסתיר מבית המשפט ומהמשטרה את מלוא הסרטונים שהיו בידיו והמתייחסים לשעה 20:06, הנטענת ע"י המשיבה 2, שבה התרחש אירוע שפיכת החומצה, ועל כן לא הצליח לסתור טענת המשיבה 2, כי לא עשה כן. נראה לי שנקודת המוצא של בית המשפט אינה עולה בקנה אחד עם העובדות שהובאו בפניו ואסביר.
- ביום 1.11.15 הגישה המשיבה 2 תלונה בתחנת המשטרה באילת, לדבריה: **"ביום רביעי שעבר בתאריך 28.10.15 בשעה 7:00 בבוקר כאשר חזרתי עם הכלבים שלי מטיול..."** (מוצג 21) הבחינה במערער 2 מתיז חומר נוזלי על כלבת רחוב.
- בחקירת המשטרה ביום 14.12.15 משהוזהרה, שהיא חשודה במסירת ידיעה כוזבת, שינתה גרסתה ומסרה, כי חזרה מהטיול עם הכלבים בין 6:00 ל-6:30. מעידה שראתה את המערער 2 מתיז חומר על הכלבה בהיותה במרחק של כ-5 מ' ממנו. מעידה שלא ניגשה לכלבה, אלא קודם הכניסה את הכלבים עימם טיילה, הביתה ואז יצאה החוצה והגיע פקח של העירייה (ש' 28-29). בפני העדה מוצג סרטון בו היא נראית עם הכלבים בשעה 11:07, כשהיא חוזרת מהטיול עם הכלבים וכשנשאלת על כך, עונה: **"זה יכול להיות בשעות האלה אני יוצאת וחוזרת"** (ש' 77) מוצג 18.
- משמע בניגוד לקביעת ביהמ"ש, המשיבה 2 חזרה באותו יום מהטיול עם הכלבים בשעה 11:07 ולא כנטען על ידה בשעה 06:30-06:00. מכאן, שניתן לראות את חזרתה עם הכלבים אבל אין בנמצא התזת חומר של המערער 2 על הכלבה, אותו מתארת המשיבה 2. כשנאמר לה שבזמן הרלוונטי הנטען על ידה, המערער 2 לא נראה שופך כל חומר על הכלבה, עונה שיתכן וטעתה במועד הארוע (ש' 93). כשהיא רואה שהיא מסתבכת עונה, שאינה זוכרת כל כך טוב. למקרא עדותה של העדה, נראה כי העדה "נסחפה" קמעא עם עדותה הסתבכה והתקשתה למצוא מוצא מהסיטואציה אליה נקלעה.



בתי משפט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת

ע"א 1449-05-18

12. לאחר שהציג החוקר בפני המשיבה 2 סרטון מחומר החקירה משעה 7:21:59, השיבה כי
- מזהה את עצמה, כשנשאלה האם כבר בשלב זה שפך החשוד חומר על הכלבה, התחמקה
- והשיבה כי "ראיתי את זה שחזרתי עם הטיול עם הכלבים. כאן אין כלבים"
- לאחר מכן מציג החוקר סרטון נוסף שצולם בשעה 7:11:15, המשיבה 2 מאשרת כי זו היא
- שהולכת עם הכלבים בשעה זו, וטוענת "זה יכול להיות בשעות האלה אני יוצאת וחוזרת".
- וכשהוצג לה סרטון מיום 28.10.15, שהעידה שזה יום הארוע, בו אין זכר לטענתה כי המערער
- 2 או כל אדם אחר שופך חומצה, או לחלופין את הכלבה סובלת כפי שציינה, השיבה: "זה לא
- אותו יום. ייתכן שטעיתי בתאריך".
- כשנשאלה האם האירוע קרה אז ב-27.10.15 השיבה: "כן. מי שיכול לדעת את התאריך זה
- הפקח העירוני שעזר לי לתפוס אותה". בנוסף טענה, כי "אני הזמנתי עירייה" ואילו במכתב
- של הפקח נאמר כי מערער 1 הוא זה שהזמינם ביום 28.10.15 בשעה 8:33, דהיינו הארוע
- הנטען, ע"י המשיבות מתייחס ליום 28.10.15.
- בדיון שהתקיים ביום 28.2.15, הוגש בהסכמת הצדדים מסמך, שנכתב ע"י דר' אורן
- אברמוביץ, הוטרירנר (נספח 4/ת) המתעד את ביקורו של פקח העיר אילת במקום האירוע.
- (פרוטוקול מיום 28.02.15, עמ' 13, 20-24). לא רק זאת, הוגשה בקשה להגשת תעודת עובד
- ציבור של הוטרירנר, ד"ר אברמוביץ וביהמ"ש אישר זאת (החלטה מיום 25.4.17).
- במכתבו של הוטרירנר, נאמר כי ביום 28.10.15 התקבלה פנייה של המערער 2 שדווח כי אחד
- מהכלבים המשוטטים נראה במצב גסיסה. במכתבו ניתן לראות כי המערער 2 הוא זה שהזמין
- את הפקח ולא המשיבה 2, כפי שטענה וכי האירוע התרחש ביום 28.10.15 ולא ביום אחר כפי
- שניסתה לטעון, עת התברר לה כי הסתבכה.
- דווקא הזמנת הפקח ע"י המערער 2, בטענה, כי אחד הכלבים המשוטטים נמצא במצב גסיסה
- מלמדת כי לא המערער הוא זה שפגע בכלבה.
- עדותה של המשיבה 2, כאמור, אינה עולה בקנה אחד עם העובדות, הן לגבי שעת הארוע והן
- לגבי יום הארוע והסתירות בעדותה, שלא צלח בידה לישבן, ולכן לא ניתן היה לקבוע ממצא



בתי משפט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת

ע"א 1449-05-18

- 1 על פי עדותה. גם אם המערער 2 אינו אמין, הרי שלא עולה בידי המשיבות להוכיח את האמת
2 שבפרסום.
- 3
- 4 13. ביהמ"ש קבע, כי המערער לא הציג הסרטונים שקדמו לשעה 06:59 ולא כך הדבר. רס"ר רם
5 פיטוסי במזכר שערך המסומן ת/1, שהוגש בדיון בבית משפט קמא ביום 28.2.15 (מוצג 16
6 למוצגי המערערים), מפרט, כי צפה במצלמות 04-2015-10-28-06-55-59, כי בשעה:
7 7:15:15 "נראה אדם מנקה את האוטו. הכלבה עומדת במקום סמוך לכניסה לחדר
8 המדרגות". במצלמה CH14-2015-10-28-06-02-50, "שטיפת רכב שעומד על כביש... אשר
9 הכלבה השחורה עומדת לידי" 6:39 "הרכב עוזב את המקום", 7:11 "רואים את ביאנקה
10 הולכת על הכביש עם כלבים, לא נראית הכלבה השחורה". 7:21: "רואים אישה העונה
11 לתיאור של ביאנקה ניגשת לכלבה והכלבה בורחת ממנה".
12 לסיום כתב השוטר כי "לציין כי בצילומי האבטחה שנצפו על ידי לא נראה אדם שופך על
13 הכלבה חומר נוזלי כלשהו. בנוסף, הכלבה עומדת ליד הרכב בחניון ונשארת שם ללא מפריע
14 זמן ממושך".
- 15 מדוח זה של השוטר, מתברר כי נמסר למשטרה גם הסרטון של 6:02 ומהסתירות הרבות
16 שעלו בחקירת משיבה 2 במשטרה, עולה כי בשום שלב לא ניתן לראות, כי המערער 2 או אדם
17 אחר שפכו חומצה על הכלבה בשעות הרלוונטיות ולכן לא היה מקום להגיע למסקנה בדבר
18 האמת בפרסום.
- 19 14. זאת ועוד לא הוגשה כל חוו"ד ממנה ניתן ללמוד שאכן נשפכה חומצה על הכלבה. הוטרניר
20 שבדק את הכלבה, לא הגיש חוו"ד ולא זומן לדיון. משכך הדבר - אין תשתית לקיומה של
21 פגיעה בכלבה ודי בכך כדי לדחות הטענה של אמת בפרסום. המכתב של הוטרניר כלל לא
22 הוגש כמוצג מטעם המשיבות אלא כנספח לכתב הגנה ובוודאי שלא ניתן היה להסתמך עליו.
- 23 מדובר בכלבה ללא בעלים, וגם אם נשפכה עליה חומצה לא הוכח שניתן לייחס זאת למערער
24 2 ויכול היה הדבר לקרות בכל מקום.
- 25



בתי משפט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת

ע"א 1449-05-18

15. מכאן שלא עלה בידי המשיבות להוכיח קיומו של האמת בפרסום. על כן, אני מקבלת הערעור, 1
מבטלת את פסק דינו של בית המשפט קמא וקובעת כי לא היה אמת בפרסום. 2
התיק יוחזר לבית המשפט קמא להמשך דיון באם הפרסומים עולים לכדי לשון הרע וכפועל 3
יוצא מכך המשך דיון בשאלת הנזק. טוב יעשו הצדדים, אם ישקלו סיום התיק בהצעה 4
שהוצעה להם במהלך הדיון בערעור. 5
16. בשולי הדברים אעיר, כי המשיבה 1 לא טרחה להגיש עיקרי טיעון במועד שנקבע לה, וזאת 6
למרות שעמדו לרשותה חודשיים להגישם. המשיבה 1 הגישה את עיקרי הטיעון רק ביום 7
3.7.18, בבוקר יום הדיון הקבוע ואף לא טרחה העבירם לצד שכנגד ללא כל הסבר, מדוע עיקרי 8
הטיעון הוגשו שלא במועד. אין להשלים עם התנהלות זו, המקשה שלא לצורך על קיום הדיון 9
כראוי והחלטה שניתנה על ידי ביום הדיון בענין זה, מדברת בעד עצמה. 10
17. ביום 12.7.18 הגישה ב"כ המשיבה 1 בקשה לתיקון הפרוטוקול שנוסחו כלהלן: "ביהמ"ש: 11
את מתבקשת לא לחזור על טענות שטענת בעיקרי הטיעון וכן לא לטעון טענות שלא נכתבו 12
בעיקרי הטיעון. 13
עו"ד תותחני: אז איזה טענות אני כן יכולה לומר, אם אסור לי לומר משהו שכבר כתבתי 14
ואסור לי לומר משהו שלא כתבתי? אני מבקשת להרחיב ולהגיב לדברי חברי. 15
ביהמ"ש: לא. הדבר יבוא לידי ביטוי בפסק הדין". 16
המערערים מתנגדים לבקשה. 17
18. אציין, שלמעט הפיסקה האחרונה המיוחסת לביהמ"ש, אכן זו רוח הדברים שהיתה בדיון. 19
18. המשיבה 2 לאחר הדיון הגישה בקשות שונות שלא היה להן מקום ואיני מוצאת להרחיב 20
בנושא. 21
המשיבה 1 תשלם הוצאות המערערים בסכום של 12,000 ש"ח, נכון להיום, בהביאי בחשבון 22
את אי הגשת עיקרי הטיעון במועד. המשיבה 2 תשלם הוצאות משפט בסכום של 7,000 ₪ 23
להיום. 24
הסכומים ישולמו תוך 45 יום מהיום. 25
26





בתי משפט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת

ע"א 1449-05-18

1 הערבון שהופקד יוחזר למערער באמצעות ב"כ.

2

3 ניתן היום, י"ז תשרי תשע"ט, 26 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.

4

5

שרה דברת, שופטת

